

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת שופטים תשפ"ג

סרקו להורדה

בהוצאת: אוריאל יעוף ופטרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"ו
קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002
www.rachlin.org.il

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת שופטים תשפ"ג – התעמקות במעלות הנבואה

מה קורה בארץ ישראל. פלא פלאים. וככה הרבה יכולות היו לו, גם לאר"י הקדוש ולשאר צדיקים עצומים. אז כל התופעות האלה – איך מגיעים לזה? האם טוב להגיע לזה? האם זו מטרה ראויה לרצות להגיע לזה?

כמו כל דבר, תלוי מה המטרה האמתית? אם בן אדם נדבק בה', רוצה לעשות את רצונו יתברך ומבטל את עצמו ומתקדש, עוסק בתורה, מקיים את המצוות, והולך בדרכי רוח הקודש ובהכנות של רוח הקודש והנבואה – אם משמים מחליטים שהוא ראוי לזה, שייך לזה, אז יוצא פסק דין בבית דין של מעלה, ואז השכינה שורה על אותו איש, והוא מקבל רוח הקודש או נבואה – זה תלוי בדרגה של האדם, ותלוי גם בזמן, אם זה בזמן שיש נבואה או שאין, שיש רק רוח הקודש.

ואיך האדם יודע שאלה לא דמיונות, שאלה לא חזיונות שוא? – לכן היו בתי ספר של נבואה, למשל אצל שמואל הנביא, והנביאים הוותיקים היו מלמדים את התלמידים בני הנביאים איך לאבחן, איך לבחון, אם מה שהם שומעים או רואים זה אמתי או לא, מי מדבר אליהם, מי מגלה להם – יש בזה דרגות.

יש מגידים, למשל, שנוצרים מהלימוד תורה של האדם. אם התורה היא לשם שמים כראוי, המגידים אומרים אמת. אם התורה מעורבת עם יצר הרע ועם כל מיני חוסר זיכוך של המדות והמחשבות – אז גם המגידים שנוצרים מזה יכולים להיות שקרנים, להגיד חצי אמת או בכלל לא להגיד אמת. אלה המגידים. ויש מלאכים, כמו שיש צדיקים גדולים כמו יוסף הצדיק, שהיה לו מלאך שלימד אותו,

ערב טוב! שבוע טוב! חיים טובים! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', שיעור בפרשת השבוע, פרשת שופטים תשפ"ג. ובשם ה' נעשה ונצלח.

ומופיע כאן בפרשה כל הענין של הנביא: נביא אמת, נביא שקר להבדיל, נביא שמתנבא לא עלינו מעבודה זרה. אז רציתי להתעמק קצת בנושא של הנבואה.

יש נבואה, ויש רוח הקודש. עד שתחזור הנבואה, בינתיים כל הצדיקים שזוכים מאז שנסתלקה הנבואה – זה רק לרוח הקודש, שזה דומה מאד בהופעה, אבל זה שונה בשורש מאיפה שזה בא, מאיזה מקום עליון זה בא. רוח הקודש באה ממקום נמוך יותר מאשר הנבואה. ויש בזה דרגות עצומות. דוד המלך – גדול בעלי רוח הקודש. משה רבינו – גדול הנביאים. אז מדובר על הדיוק גם, על האיכות ועל הדיוק של המסר.

באופן כללי, נבואה ורוח הקודש זה השגה אלקית, השגה שהנביא או בעל רוח הקודש משיג מלמעלה לא בדרך הטבע – לא מחשבות או דמיונות או דברים כאלה, אלא פשוט התגלות מהשמים שמתגלה בתוך נפשו, והוא שומע או רואה או שניהם ביחד כל מיני מחזות וענינים, ומודיעים לו כל מיני ענינים. יכול להיות שאלה ענינים אישיים שלו, עליו, נבואה פרטית נקרא לזה, או ענינים מעניני הכלל, או ענינים שהיו או ענינים שיהיו.

ויש גם צדיקים שזוכים לכל מיני יכולות על-טבעיות, כמו שיש ב'שבחי הבעל שם טוב' הקדוש, רבינו הבעל שם טוב הקדוש, שהיה רואה מסוף העולם ועד סופו – גם באופן גשמי היה רואה מרחוק, וגם באופן רוחני היה רואה. נניח, הוא היה באוקראינה – היה רואה

המלאך גבריאל. אז יש צדיקים שזוכים שמלאכים, מלאכי עליון, מלמדים אותם, לא מגידים – מלאכים חשובים, כמו מט"ט, כמו אליהו הנביא וכן הלאה, גילוי אליהו.

ויש דרגות גם בגילוי אליהו: בן אדם יכול להיות שפוגש את אליהו ורואה אותו ומדבר אתו, או שהוא פוגש אותו בתוך נפשו והוא אומר לו בתוך נפשו שאלהו מדבר אתו, ומלמד אותו תורה או מלמד אותו כוונות, או מלמד אותו מה שהוא צריך לשליחות שלו או לעבודת ה' שלו או לתיקון העולם או לתיקון השכינה – מה שזקוקים לו.

הרי ה' יתברך מסתתר, בגלל עוונותינו הוא מסתתר, יש 'הסתר פנים'. המטרה, אם כן, שיהיו נביאים או בעלי רוח הקודש – כדי שיהיה קשר בין העולם הזה לה' יתברך, בין ה' יתברך לעולם הזה. אז הם צינורות. הצדיקים האלה הם צינורות שמעבירים מסרים מלמטה למעלה, מלמעלה למטה. גם כשעם ישראל צריך רחמים או העולם צריך רחמים, הצדיקים האלה מתפללים, ומשמים עונים להם – או מקיימים את התפילה, או אומרים להם מה צריך לתקן או מה מעכב או מה קורה.

ויש בזה דרגות: משה רבינו הוא גדול הנביאים, רק הוא הגיע לדרגה הזו – ה' יתברך מדבר אתו "פֶה אֶל פֶּה אֶדְבָּר בְּיָדִי", והוא בכלל עומד כמו אדם, מדבר אליו כמו אדם לאדם. שאר הנביאים היו מתעלפים – כמו מתעלפים, מאבדים את השליטה על החושים, והגוף היה מזדעזע ודברים מהסוג הזה. גם המהרח"ו, התלמיד של האר"י הקדוש, הוא מספר שהיתה לו התגלות של רוח הקודש על לשונו, ובאמת כולו רעד, והקול הזה דיבר בלי שליטה, מין הופעה כזאת מלמעלה כשהוא עשה יחוד מיוחד.

אז היחודים האלה אלה כוונות, זו התבוננות בשמות ה' בדרך מסוימת, בדרך מדויקת, בלב טהור וקדוש. ואם ה' רוצה, אז דרך היחודים האלה נגרם שהצדיק מקבל מסרים מלמעלה – אם זו רוח הקודש, אם זו נבואה, אם זו הנשמה שלו – הנשמה של הצדיק גם היא מגלה לו דברים, וזו הדרגה הכי גבוהה, אומרים, כשהנשמה בעצמה מתגלה לאדם ומלמדת אותו. יש נפש-רוח-נשמה-חיה-יחידה. אז הדרגה הזו שנקראת 'נשמה' יכולה להתגלות לצדיק וללמד אותו דברים.

כאן בפרשה מוסבר המקור הזה, מה זה הנביא, מה זה נביא של ה'. אסור לנביא לבוא ולהגיד שה' אמר לו משהו כשזה לא נכון וה' לא אמר לו. הוא מתחייב מיתה. זה חשוב מאד, יש הלכות. אם ה' באמת אמר לו: 'לך תגיד לנינוה', כמו שהיה עם יונה הנביא, כן? 'שהיא נהפכת', זאת אומרת שהם יקבלו עונש, אז אם הנביא כובש את נבואתו, הוא יודע שזו נבואה

מה' והוא לא הולך ולא אומר את מה שצריך להגיד – לא עלינו, הוא מתחייב מיתה בידי שמים.

לכן אחרי שיונה לא רצה ללכת וברח – ה' הכריח אותו בסוף על ידי הליתן, הדג הזה שבלע אותו ואחר כך הקיא אותו אל היבשה, אז הוא כבר 'הבין את הרמז' כמו שאומרים והלך ועשה את השליחות – אבל בגלל שהוא התעקש ולא רצה ללכת וניסה לברוח, אז ה' לא התגלה אליו, רק פעמיים. אחר כך הוא כבר לא התגלה אליו. מצד שני, הוא היה קדוש עליון, הוא עתיד להיות משיח בן יוסף, ככה כתוב.

אנחנו רואים שזה לא דבר קל להיות נביא. נשאלת השאלה: למה בן אדם רוצה להיות נביא, או למה הוא רוצה להיות בעל רוח הקודש? זה לשם שמים? זה בשביל הגאווה שלו? זה בשביל העונג שיש בגילוי הזה? זה כי הוא אוהב את ה'? הוא רוצה את קרבתו? הוא רוצה להיות חיל של ה', לעשות רצונו? הוא רוצה לעזור לעמו ישראל? מה מוליך אותו באמת מבפנים? מה מוליך אותו, מה רצונו של האיש הזה, והאם הוא ראוי לזה בכלל?

הרבה אנשים יש להם כל מיני 'גילויים'. הרבה פעמים אלה דמיונות, והם חושבים שהם כבר זכו לגילוי מהשמים. וכשאתה בודק, אתה רואה שהאנשים האלה לא מתוקנים, לא נראה שהם ראויים – על פי דלות הבנתנו – לקבל באמת גילויים אמתיים. לפעמים יכול להיות שבן אדם פשוט כן מקבל משהו, אבל זה בדרך כלל משהו חד פעמי וזה לא כל הזמן.

הנביאים ובעלי רוח הקודש, יש להם את ההופעות האלה כל הזמן, גם כשהם מעוררים מלמטה – כתוב בתהלים שלפעמים דוד המלך היה עושה הכנות ואז היתה שורה עליו רוח הקודש והוא היה אומר את התהלים, ולפעמים משמים היו מעוררים אותו 'התעוררות מלמעלה', ההתעוררות היתה מתחילה מלמעלה והיתה מופיעה עליו רוח הקודש, זאת אומרת שהוא תמיד היה בעצם בדרגה, בדרך כלל, בדרגה מתאימה, אז היו מופיעים אליו הגילויים האלה, התהלים ושאר דברים, משמים – אז לפעמים זו 'התעוררות מלמטה' שגורמת ל'התעוררות מלמעלה', לפעמים זו התעוררות מלמעלה שהאדם זוכה לה.

ויש בזה גם דרגות: האם בן אדם מקבל איזה מסר וזהו, או שהוא יכול לשאול שאלות על זה אם יש לו שאלות? ואם הוא שואל, האם עונים לו? ואם עונים לו, הוא יודע מי עונה לו? כי יש בזה גם כן אפשרויות רבות שיטעו אותו. יכול להיות איזה גילוי מהסטרא אחרא, ככה כותב הרמח"ל הקדוש. אז צריך לדעת לבדוק מאיזה צד זה, כן? יכולים להיות גילויים שהם מצד הסטרא אחרא שמתחפש כדי להטעות את

הצדיקים. וזה קרה לנביאים הקדושים גם בתחילת דרכם כשהם עוד לא יודעים איך להיזהר, ככה מביא הרמח"ל. אז אלה תורות שלמות, הדרכות שלמות, סודות עצומים, וגם נסיון רב.

ויש הבדל בין נביא שמקבל את ההדרכה מנביא אחר – שזה נראה לי הכי, נראה ככה, כן? מדלות הבנתנו, זה נראה הכי נח, הכי פשוט, הכי אנושי, הנביא מלמד אותך ואתה לומד ממנו, אם יש לך ספיקות אתה מספר לו, הוא מדריך אותך, זה משהו קל יותר – לבין צדיק שמקבל הדרכה משמים, מאליהו הנביא או מאיזה מלאך או מה שיגזר מלמעלה, שאז זה לא כזה פשוט וברור ובשליטה, ואז צריך הרבה נסיון, הרבה התבוננות, לבדוק את הדברים, לדעת את הסימנים, כדי לא לטעות ולהטעות.

אני שומע לפעמים אנשים שאומרים 'ה' אמר לי – אוי ואבוי, אל תגידו אף פעם 'ה' אמר לי'. אנשים הולכים להתבודדות, אומרים 'ה' אמר' – 'ה' לא אמר לו כלום, 'ה' לא דיבר אתו, אסור להגיד דבר כזה, זה נביא שקר, חייב מיתה רחמנא לצלן. אדם יכול להגיד: 'הלכתי להתבודד ובאה לי מחשבה. משמים שלחו לי מחשבה כזו', אולי אולי, ולא להגיד 'ה' אמר לי'. צריך להיזהר מאד.

וגם הנה דוגמה בזמן של ירמיהו הנביא, שהיה נביא אמת כמובן – קמו לו 'מתחרים בשוק', נביאי שקר שהיו משקרים, היו מתנבאים או על ידי עבודה זרה, שזו לא בדיוק נבואה אלא זה מ'הצד השני', או היו ממציאים בעצמם, היו מדמיינים. בן אדם גם יכול להיכנס קצת להתבוננות, להתחיל לדמיין דברים, הוא כבר חושב שמדברים אליו משמים – וזה הוא מדבר אל עצמו...

וכשירמיהו היה מוכיח את העם שעוד מעט יהיה החורבן כדי שהעם יחזרו בתשובה, הנביאי שקר היו אומרים הפוך – שעוד מעט כלי בית המקדש חוזרים מבבל. זאת אומרת, עוד מעט כבר הגאולה והכל יהיה בסדר, מה פתאום לחזור בתשובה? הכל בסדר... אז זה מסוכן מאד.

אז גם בדור כמו שלנו יש כל מיני אנשים, גם בעם ישראל וגם באומות העולם, שאומרים שיש להם 'גילויים', והם 'מתקשרים', והם יודעים והם רואים. ויש כאלה שאומרים שאליהו הנביא מדבר אתם, וכשאתה שואל אותם – הם לא שומרים שבת ולא טהרה ולא כלום. אז כמובן, אליהו הנביא לא מדבר אתם, ואסור לשמוע להם. והם מטעים את הבריות אחריהם, וגם מפריעים אולי לצדיקי אמת שיש להם באמת מה להדריך ומה להגיד, והם סותרים אותם. זה גורם לבלבול. אז יש בזה, חוץ מהעבירה של חוטא ומחטיא – זה מבלבל מאד ומפריע לניהול התקין של עם ישראל בדרך 'ה' על פי התורה.

ולכן גם אם בא איזה נביא, ככה כתוב בפרשה, ואומר לעשות עבירה – אסור לשמוע לו. גם אם הוא אמר איזה אות והאות התקיים, כן? הוא נתן איזה מופת והמופת התקיים, והוא אומר לבטל משהו מהתורה – אסור, חוץ מנביא אמת, 'הוראת שעה', שזה נביא ידוע, למשל כמו אליהו הנביא שהקריב קרבנות בכרמל, שזה היה אסור באותו זמן אבל הוא עשה לשם שמים בהוראת שעה – זה מותר. אבל אם יבוא נביא ויגיד: 'אהה, לא צריך לשמור שבת. אהה, לא צריך לברך. אהה, אפשר לאכול כל דבר' – אסור לשמוע, בשום אופן. זה חשוב מאד.

ככל שאנחנו מתקרבים להתגלות של משיח צדקנו בעזרת ה' והרבה נשמות מתעוררות לעשות תשובה, ברוך ה', והרבה אנשים באמת עובדים את ה' בתמימות – שזה חשוב מאד, בקדושה, בטהרה, במסירות נפש, בענוה, לשם שמים, אמת, אלה דברים יקרים מאד, אלה יכולים גם להיות אנשים פשוטים מאד, אבל אמתיים מאד, נקיים מאד – יכול להיות שיזכו לאיזה חלום, לאיזו התגלות כלשהיא.

אז דבר ראשון: לא לעשות מזה ענין, לא לעשות מזה פרסום בכל מקום, אלא להרגע, 'טוב, יופי, ברוך ה'...' לא 'להתנפח' מזה. לבדוק את הדברים עמוק ורחב במשך הרבה מאד זמן, להתייעץ עם צדיקי עליון אם יש בדור שמבינים בדברים האלה, כי יצר הרע יכול – גם אם היה גילוי אמתי – יכול לשגע את הבן אדם אחר כך, להגיד שהוא כבר 'גדול הדור' או לא יודע מה, וזה מסוכן מאד.

ולכן תמיד הענוה והבדיקה המתמדת, זה הדבר הכי חשוב, היראת שמים, כדי לא ליפול ולא להפיל בפת. מי כמו ירבעם, שהיה גדול החכמים, כל החכמים נראו בעיניו, כן, היו כעשב השדה, והוא עמד להיות משיח, ככה מביא הרמח"ל הקדוש – והיתה לו גסות רוח, זאת אומרת גאווה, ונטרד משני העולמות, חטא והחטיא – בדיוק בזמן שהיה בשיא שלו, כשקיבל מלוכה על עשרת השבטים מאחיהו השילוני, שהוא נביא, רבו של אליהו הנביא. תראו איזו התגלות היתה לו, איזו הדרכה היתה לו! בגלל גסות הרוח – הוא נפל. אז מה יגידו אזובי הקיר? ומה נגיד אנשים פשוטים כמונו בדור הזה, שמלאים בשגינות ובדמיונות, בתאוות ובכל מיני מדות? 'ה' ירחם על עמו ישראל. מאד צריך להיזהר.

הבעל שם טוב הקדוש לימד שאנחנו צריכים לשאוף להתגלותו של ה' יתברך, אבל לא בשביל הגאווה שלנו ולא בשביל התענוג שבן אדם מקבל בזמן של גילוי – אלא לשם שמים, מבחינת "סלו לְרַכֵּב בְּעֲרֵבוֹת", לעשות כלי שתשרה שכינתו, כי מטרת הבריאה שהוא יתגלה יתברך בעולם הזה על ידי השראת השכינה. אז הקדושים עושים כוונות בשביל הענין

עם ישראל. זה לא דבר קל בכלל. יותר קל להיות בן אדם רגיל.

אז לא לטעות שבגלל התענוג שבן אדם יקבל – אז 'איזה יופי, לדעת סודות, וואו...! תראו שהחיים של הצדיקים לא היו קלים, גם לא של אברהם, יצחק ויעקב, דוד המלך ומשה רבינו – הרבה נסיונות, הרבה קשיים, הרבה מלחמות, בלי סוף.

ה' ירחם על כולנו שנהיה כולנו צדיקים לשם שמים, וכשיגיע הזמן, שכל אחד יצא ויעלה לעולם האמת צדיק וטהור!

לחיים! לחיים! לחיים!

אנחנו עכשיו ערב ראש חודש אלול – "אני לדודי ודודי לי", להתחזק בדבקות, ביראת שמים, בעבודת ה', בתיקון המדות, בתפילה, בלימוד תורה לשמה ובשאר המדות הטובות והעניינים הקדושים!

לחיים! לחיים! לחיים!

שיהיו בשורות טובות, ישועות ונחמות!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

הזה – לא עושים כוונות בשביל העונג שלהם או הגאווה שלהם או הרווח שלהם.

ומצד אחד, אפשר לומר שלצדיקים שזכו לרוח הקודש או לנביאים שזכו לנבואה – בודאי עצם הדבקות הזו והגילוי הזה, זה תענוג רוחני. בן אדם מרגיש בזה בטח התעלות, התפשטות הגשמיות, זיכוך, 'וואו', קרבה, "קרבת אלקים לי טוב". אבל – אבל זה רק החלק הנחמד. יש גם חלק קשה מאד, כמו למשל ירמיהו, ששלחו אותו משמים להוכיח את המלך ואת גדולי הדור, והכניסו אותו לבור הטיט, רצו להרוג אותו, ושאר נביאים שנרצחו.

אז זה לא דבר פשוט כל כך ורק נחמד כל כך, 'איזה יופי, איזה תענוג, בן אדם נדבק וזוכה לאיזה גילוי, וואו...! – זו קודם כל שליחות ואחריות עצומה, אוי ואבוי. צריך לתת דוגמא אישית. אוי ואבוי אם מצד אחד הוא מקבל גילויים ומצד שני הוא עושה דברים לא טובים במחשבה, דיבור ומעשה, יכול להתחייב בנפשו. כיוון שהאדם זכה לקרבת ה' – זה מחייב אותו להיות צדיק, להיות קדוש, להיות פרוש, להיות שלם, להיות לשם שמים ולעמוד בנסיונות, שלו, של

מתוך נפשי – הרהורים בתיקונים שונים לכבוד חודש אלול

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
כ"ט מנחם אב תשפ"ג

יג. כל התיקונים מתקנים בדור הזה, כי הוא הדור האחרון שבאחרון.
יד. בהתפרצות של כעס ועצבים ישנם שלבים וסיבות. למד את השלבים ופעל רק בשלב שיש ביכולתך לסייע למתפרץ להרגע להתעשת.
טו. הכעס מחריב את הכל, אז מדוע הוא נברא? – כדי לכעוס על היצר הרע ולא לתת לו להשתלט עליך.
טז. דאג שכוחות הבניה שבך יהיו תמיד מרובים מכוחות ההרס שבך!
יז. חודש אלול הוא הזדמנות אחרונה לפני יום הדין לחזור בתשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה תשוב ה"א. נצל אותו, כי יש בו עזר רב משמים. עלינו לעשות תשובה למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים!

להחכים בעבודתו ית'!

א. אם נפסק לך השפע – פִּשְׁפֶּשׁ במעשיך.
ב. להיות כפוי טובה – זה לא צודק, וזה גם מכוער.
ג. אם יש בך חסרון, אל תאשים את זולתך. אל תעביר את הלוחמה לשטח האויב.
ד. השכל והידע אינם ערובה לטוב.
ה. היופי והנחמדות הם לעתים כלי עזר לנוכחות.
ו. שום דבר אינו מובן מאליו – כלום!
ז. ככל שתתנפח יותר – כך תצטרך לתקן את עצמך יותר.
ח. הגאווה סופה להתגלות.
ט. האינטרס מתכסה לעתים בכסות של אידאולוגיה.
י. אם דברמה נראה בעיניך פשוט – זה סימן שלא התעמקת די הצורך.
יא. את הרוע יש לעצור! אחרת הוא ישתלט כליל, ר"ל.
יב. אם הגאווה, הכבוד, הכעס, הקנאה והתאוות שולטים בך – מצבך קשה, נמוך וגס, ואי אפשר לסמוך עליך!